

DECYZJA RADY 2013/527/WPZiB**z dnia 24 października 2013 r.****zmieniająca i przedłużająca mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Rogu Afryki**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28, art. 31 ust. 2 i art. 33,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 8 grudnia 2011 r. Rada przyjęła decyzję 2011/819/WPZiB⁽¹⁾ w sprawie mianowania Alexandra RONDOSA Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (SPUE) w Rogu Afryki. Mandat SPUE wygasa w dniu 31 października 2013 r.
- (2) W dniu 11 sierpnia 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/450/WPZiB⁽²⁾ w sprawie mianowania Rosalind MARSDEN Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (SPUE) w Sudanie. Mandat SPUE wygasa w dniu 31 października 2013 r.
- (3) Mandat SPUE w Rogu Afryki Alexandra RONDOSA należy rozszerzyć, tak by obejmował kwestie Sudanu i Sudanu Południowego, i przedłużyć o kolejny okres 12 miesięcy.
- (4) SPUE będzie wykonywał mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i mogłaby utrudnić osiągnięcie celów działań zewnętrznych Unii określonych w art. 21 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1**Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej**

1. Mandat Alexandra RONDOSA jako SPUE w Rogu Afryki zostaje niniejszym przedłużony do dnia 31 października 2014 r. Mandat SPUE może zostać skrócony, jeżeli Rada podejmie taką decyzję na wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (WP).

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2011/819/WPZiB z dnia 8 grudnia 2011 r. w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Rogu Afryki (Dz.U. L 327 z 9.12.2011, s. 62).

⁽²⁾ 2010/450/CFSP: Decyzja Rady 2010/450/WPZiB z dnia 11 sierpnia 2010 r. w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Sudanie (Dz.U. L 211 z 12.8.2010, s. 42).

2. Na potrzeby mandatu SPUE Róg Afryki definiuje się jako region obejmujący Republikę Dżibuti, Państwo Erytreę, Federalną Demokratyczną Republikę Etiopii, Republikę Kenii, Federalną Republikę Somalii, Republikę Sudanu, Republikę Sudanu Południowego oraz Republikę Ugandy. W kwestiach o szerszym zasięgu regionalnym SPUE współpracuje w stosownych przypadkach z państwami i podmiotami regionalnymi spoza Rogu Afryki.

Artykuł 2**Cele polityki**

1. Mandat SPUE opiera się na celach polityki Unii wobec Rogu Afryki określonych w ramach strategicznych przyjętych w dniu 14 listopada 2011 r. i w odnośnych konkluzjach Rady, które to cele zakładają aktywny wkład w regionalne i międzynarodowe starania na rzecz zapewnienia pokojowego współistnienia i trwałego pokoju, bezpieczeństwa i rozwoju wewnątrz państw regionu i w stosunkach między nimi. Celem SPUE jest ponadto poprawa jakości, intensywności, efektów i wyeksponowania wielopłaszczyznowego zaangażowania Unii w Rogu Afryki.

2. Do przedmiotowych celów polityki Unii należą m.in.:

- a) ciągła stabilizacja sytuacji w Somalii, w szczególności w kontekście regionalnym;
- b) pokojowe współistnienie Sudanu i Sudanu Południowego jako dwóch stabilnych i bogatych państw posiadających solidne i odpowiedzialne struktury polityczne;
- c) rozwiązanie aktualnych konfliktów oraz zapobieganie potencjalnym konfliktom między państwami regionu lub wewnątrz tych państw;
- d) wspieranie współpracy regionalnej w zakresie polityki, bezpieczeństwa i gospodarki.

Artykuł 3**Mandat**

1. Aby umożliwić osiągnięcie celów polityki Unii wobec Rogu Afryki, mandat SPUE obejmuje:

- a) współpracę ze wszystkimi właściwymi podmiotami w regionie, rządami, władzami regionalnymi, organizacjami międzynarodowymi i regionalnymi, społeczeństwem obywatelskim oraz diasporami, służącą czynieniu postępów w realizacji celów polityki Unii i przyczyniającą się do lepszego zrozumienia roli Unii w tym regionie;
- b) reprezentowanie Unii, w stosownych przypadkach, na właściwych forach międzynarodowych i czuwanie nad tym, by udzielane przez Unię wsparcie w dziedzinie zarządzania kryzysowego oraz rozwiązywania konfliktów i zapobiegania im było odpowiednio wyeksponowane;
- c) zachęcanie do skutecznej współpracy w zakresie polityki i bezpieczeństwa oraz do integracji gospodarczej, na szczeblu regionalnym, oraz wspieranie takiej współpracy i integracji, poprzez partnerstwo Unii z Unią Afrykańską (UA) i organizacjami subregionalnymi, w szczególności Międzyrządowym Organem ds. Rozwoju (IGAD);
- d) śledzenie wydarzeń politycznych w regionie i wnoszenie wkładu w formułowanie polityki Unii wobec regionu, w tym w odniesieniu do Somalii, Sudanu, Sudanu Południowego, kwestii granicy między Etiopią a Erytreą i realizacji porozumienia algierskiego, inicjatywy dorzecza Nilu, a także w odniesieniu do innych problemów w regionie, które mają wpływ na jego bezpieczeństwo, stabilność i dobrobyt;
- e) w odniesieniu do Somalii oraz w ścisłej koordynacji ze specjalnym wysłannikiem UE w Somalii i odnośnymi partnerami regionalnymi i międzynarodowymi, w tym specjalnym przedstawicielem sekretarza generalnego ONZ w Somalii i Unią Afrykańską – aktywne wnoszenie wkładu w działania i inicjatywy prowadzące do dalszej stabilizacji i kolejnych rozwiązań na okres przejściowy w Somalii, z naciskiem na propagowanie skoordynowanego i spójnego międzynarodowego podejścia do Somalii, budowanie stosunków dobrosąsiedzkich i wspieranie rozwoju somalijskiego sektora bezpieczeństwa, m.in. za pośrednictwem misji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu przyczynienie się szkolenia somalijskich sił bezpieczeństwa (EUTM Somalia), EUNAVFOR Atalanta, EUCAP Nestor oraz za pośrednictwem stałego unijnego wsparcia Misji Unii Afrykańskiej w Somalii (AMISOM) – w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi;
- f) w odniesieniu do Sudanu i Sudanu Południowego oraz w ścisłej współpracy z właściwymi szefami delegatur Unii – wnoszenie wkładu w spójność i skuteczność polityki Unii wobec Sudanu i Sudanu Południowego oraz wspieranie pokojowego współistnienia tych państw, w szczególności przez realizację porozumień z Addis Abeby i rozwiązanie nierozstrzygniętych kwestii dotyczących całościowego porozumienia pokojowego, w tym: kwestii Abyei, politycznego rozwiązania trwających konfliktów, zwłaszcza w Darfurze, Kordofanie Południowym i prowincji Nilu Błękitnego, rozwoju instytucjonalnego w Sudanie Południowym i pojednania narodowego. W tym względzie SPUE będzie wnosił wkład w spójne międzynarodowe podejście, w ścisłej współpracy z UA, a w szczególności z panelem wykonawczym wysokiego szczebla z ramienia UA do spraw Sudanu (AUHIP), Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) i innymi istotnymi podmiotami regionalnymi i międzynarodowymi;
- g) dokładne obserwowanie wyzwań transgranicznych, przed którymi staje Róg Afryki, obejmujących terroryzm, radykalizację postaw, bezpieczeństwo morskie i piractwo, przestępczość zorganizowaną, przemyt broni, przepływ uchodźców i migrantów, oraz wszelkich konsekwencji kryzysów humanitarnych dla polityki i bezpieczeństwa;
- h) propagowanie dostępu pomocy humanitarnej w całym regionie;
- i) wnoszenie wkładu we wdrażanie decyzji Rady 2011/168/WPZiB⁽¹⁾ oraz unijnej polityki w dziedzinie praw człowieka (we współpracy ze SPUE ds. Praw Człowieka) w tym wytycznych UE w dziedzinie praw człowieka – w szczególności wytycznych UE w sprawie dzieci w konfliktach zbrojnych, a także w sprawie aktów przemocy wobec kobiet i zwalczania wszelkich form dyskryminacji kobiet – oraz polityki Unii w odniesieniu do rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ (RB ONZ) 1325 (2000) w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, m.in. poprzez monitorowanie rozwoju sytuacji i opracowywanie sprawozdań na ten temat, a także formułowanie stosownych zaleceń.
2. W celu sprawowania mandatu SPUE między innymi:
- a) doradza i składa sprawozdania w sprawie określania stanowisk Unii na forach międzynarodowych, w stosownych przypadkach, aby w sposób proaktywny wspierać wszechstronne podejście wobec Rogu Afryki w ramach polityki Unii;
- b) obserwuje wszelkie działania Unii.

Artykuł 4

Wykonywanie mandatu

1. SPUE jest odpowiedzialny za wykonywanie mandatu i działa pod zwierzchnictwem WP.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2011/168/WPZiB z dnia 21 marca 2011 r. w sprawie Międzynarodowego Trybunału Karnego, uchylająca wspólne stanowisko 2003/444/WPZiB (Dz.U. L 76 z 22.3.2011, s. 56).

2. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) utrzymuje uprzywilejowane stosunki ze SPUE i jest podstawowym punktem kontaktowym SPUE z Radą. KPiB ukierunkowuje pod względem strategicznym i politycznym działania prowadzone przez SPUE w ramach mandatu, bez uszczerbku dla uprawnień WP.

3. SPUE działa w ścisłej koordynacji z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych (ESDZ) i jej właściwymi działami, delegaturami Unii w regionie oraz z Komisją.

Artykuł 5

Finansowanie

1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od dnia 1 listopada 2013 r. do dnia 31 października 2014 r. wynosi 2 720 000 EUR.

2. Wydatkami zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.

3. Zarządzanie wydatkami podlega umowie między SPUE a Komisją. SPUE odpowiada przed Komisją za wszystkie wydatki.

Artykuł 6

Powołanie i skład zespołu

1. W granicach mandatu SPUE i udostępnionych na jego potrzeby środków finansowych SPUE odpowiada za powołanie zespołu. Zespół dysponuje wiedzą fachową na temat konkretnych kwestii politycznych oraz dotyczących bezpieczeństwa związanych z mandatem. SPUE niezwłocznie i regularnie informuje Radę i Komisję o składzie zespołu.

2. Państwa członkowskie, instytucje Unii i ESDZ mogą zaproponować oddelegowanie personelu do pracy ze SPUE. Wynagrodzenie tego oddelegowanego personelu jest wypłacane odpowiednio przez dane państwo członkowskie, daną instytucję Unii lub ESDZ. Eksperti oddelegowani przez państwa członkowskie do instytucji Unii lub do ESDZ również mogą być zatrudniani przy SPUE. Zatrudniani na podstawie umów członkowie personelu międzynarodowego muszą mieć obywatelstwo państwa członkowskiego.

3. Cały oddelegowany personel nadal podlega administracyjnie wysyłającemu państwu członkowskiemu, wysyłającej instytucji Unii lub ESDZ; personel ten wypełnia swoje obowiązki i podejmuje działania w interesie mandatu SPUE.

4. Personel SPUE ulokowany jest w tym samym miejscu co właściwe działy ESDZ lub delegatury Unii, co ma przyczyniać się do spójności i zgodności ich działań.

Artykuł 7

Przywileje i immunitety SPUE oraz personelu SPUE

Przywileje, immunitety i inne gwarancje niezbędne do wykonania i sprawnego działania misji SPUE oraz personelu SPUE ustala się odpowiednio z państwami przyjmującymi. Państwa członkowskie i ESDZ zapewniają w tym celu wszelkie niezbędne wsparcie.

Artykuł 8

Bezpieczeństwo informacji niejawnych UE

SPUE i członkowie zespołu SPUE przestrzegają zasad i minimalnych norm bezpieczeństwa ustanowionych na mocy decyzji Rady 2011/292/UE⁽¹⁾.

Artykuł 9

Dostęp do informacji i wsparcie logistyczne

1. Państwa członkowskie, Komisja, ESDZ oraz Sekretariat Generalny Rady zapewniają SPUE dostęp do wszelkich stosownych informacji.

2. Delegatury Unii w regionie lub państwa członkowskie, w stosownych przypadkach, zapewniają wsparcie logistyczne w regionie.

Artykuł 10

Bezpieczeństwo

Stosownie do polityki Unii dotyczącej bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza terytorium Unii w ramach zadań operacyjnych na mocy tytułu V Traktatu, SPUE podejmuje wszystkie uzasadnione, możliwe do realizacji środki zgodne ze swoim mandatem oraz odpowiadające stanowi bezpieczeństwa na obszarze geograficznym, za który jest on odpowiedzialny, służące zapewnieniu bezpieczeństwa całemu personelowi bezpośrednio podlegającemu SPUE, w szczególności:

a) sporządza plan bezpieczeństwa dostosowany do potrzeb misji, oparty na wytycznych ESDZ, obejmujący fizyczne, organizacyjne i proceduralne środki bezpieczeństwa dostosowane do potrzeb misji, zarządzanie bezpiecznym przemieszczaniem się personelu na obszar misji i w jego obrębie oraz reagowanie na zdarzenia zagrażające bezpieczeństwu, a także przewidujący plan awaryjny i plan ewakuacji misji;

⁽¹⁾ 2011/292/UE: Decyzja Rady z dnia 31 marca 2011 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 141 z 27.5.2011, s. 17).

- b) zapewnia objęcie wszystkich członków personelu rozmieszczonych poza terytorium Unii ubezpieczeniem od wysokiego ryzyka, odpowiednio do warunków panujących na obszarze misji;
- c) zapewnia, aby wszyscy członkowie zespołu SPUE, którzy mają być rozmieszczeni poza terytorium Unii, w tym personel miejscowy zatrudniony na podstawie umów, odbyli przed przyjazdem na obszar misji lub niezwłocznie po przyjeździe odpowiednie szkolenie w zakresie bezpieczeństwa, na podstawie wskaźników ryzyka określonych przez ESDZ dla obszaru misji;
- d) zapewnia wdrażanie wszystkich uzgodnionych zaleceń wydawanych w następstwie systematycznych ocen bezpieczeństwa oraz – w ramach sprawozdania z postępu prac oraz sprawozdania z wykonania mandatu – dostarcza Radzie, WP i Komisji pisemne sprawozdania dotyczące wdrażania tych zaleceń oraz dotyczące innych kwestii związanych z bezpieczeństwem.

Artykuł 11

Składanie sprawozdań

1. SPUE regularnie składa WP oraz KPiB sprawozdania ustne i pisemne. W razie konieczności SPUE składa również sprawozdania grupom roboczym Rady. Regularne sprawozdania pisemne są udostępniane w sieci COREU. Na zalecenie WP lub KPiB SPUE może składać sprawozdania Radzie do Spraw Zagranicznych. Zgodnie z art. 36 Traktatu SPUE może uczestniczyć w przekazywaniu informacji Parlamentowi Europejskiemu.
2. SPUE składa sprawozdania dotyczące najlepszego sposobu realizacji inicjatyw Unii – takich jak jej wkład w reformy – z uwzględnieniem politycznych aspektów odnośnych unijnych projektów rozwojowych, w koordynacji z delegaturami Unii w regionie.

Artykuł 12

Koordinacja

1. SPUE przyczynia się do jedności, spójności i skuteczności działań Unii i pomaga w zapewnieniu spójnego wykorzystania wszystkich instrumentów Unii i działań państw członkowskich,

aby osiągnąć cele polityki Unii. SPUE koordynuje swoje działania z działaniami delegatur Unii i Komisji, a także z działaniami innych SPUE aktywnych w regionie, w szczególności SPUE przy UA oraz ze specjalnym wysłannikiem UE w Somalii. SPUE regularnie przekazuje informacje działającym w regionie misjom państw członkowskich i delegaturom Unii.

2. Utrzymywany jest ścisły kontakt i komunikacja w terenie z szefami delegatur Unii i szefami misji państw członkowskich. Dokładają oni wszelkich starań, aby wspierać SPUE w wykonywaniu mandatu. SPUE, w ścisłej koordynacji z właściwymi delegaturami Unii, udziela dowódcy sił EUNAVFOR Atalanta, dowódcy misji EUTM Somalia oraz szefowi EUCAP Nestor wskazówek dotyczących sytuacji politycznej na miejscu. SPUE, dowódcy operacji UE oraz cywilny dowódca operacji konsultują się ze sobą stosownie do potrzeb.

3. SPUE ściśle współpracuje z władzami zaangażowanych państw, z ONZ, UA, IGAD, innymi podmiotami krajowymi, regionalnymi i międzynarodowymi, a także ze społeczeństwem obywatelskim w regionie.

Artykuł 13

Przegląd

Wdrażanie niniejszej decyzji i jej spójność z innymi działaniami Unii w regionie są przedmiotem regularnego przeglądu. Do końca kwietnia 2014 r. SPUE przedstawi Radzie, WP i Komisji sprawozdanie z postępu prac, a przed zakończeniem mandatu – szczegółowe sprawozdanie z jego wykonania.

Artykuł 14

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 października 2013 r.

W imieniu Rady
L. LINKEVIČIUS
Przewodniczący